

ikke strække til. Nej, Sagen er jo den, hvad ogsaa den højtærede Minister har fremhævet, og hvad det ærede Medlem jo meget vel ved, at af de 10 Mill. Kr., som bleve bevilgede for 5 Aar siden, er der kun brugt ca. 7 Mill. Kr. i de forløbne 5 Aar. Naar vi nu for de næste 5 Aar have 15 Mill. Kr. til Raadighed, altsaa over det dobbelte Beløb af det, der hidtil har været brugt, og ingen som helst Landarbejder, som har søgt, er bleven vist tilbage af Mangel paa Penge, saa er der ingen som helst Sandsynlighed for, at det Beløb, der nu stilles til Raadighed, ikke vil være tilstrækkeligt. Grunden til den ringe Tilslutning i den forgangne Tid mente det ærede Medlem var, at der havde været for faa Penge, og det ærede Medlem udtalte sig i lignende Retning ved 1ste Behandling. Men jeg synes ikke, der er allermindeste Grund til at tro, at dette skulde være Grunden til, at Landarbejderne havde holdt sig tilbage, saa meget mere som ikke nogen kvalificeret Landarbejder har faaet Afslag af Mangel paa Penge. Jeg er meget tilbøjelig til at tro, at ikke en eneste Landarbejder har holdt sig tilbage fra at søge af den Grund, at han troede, at der ikke var Midler nok.

Det ærede Medlem siger, at der ogsaa er andre Ulemper derved. Landarbejderne maa saaledes vente flere Maaneder, indtil de faa Underretning, om de kunne faa Laan eller ej. Det er nu ikke ganske rigtigt. Der gaar selvfølgelig nogle Maaneder, men det gaar der ogsaa i Fremtiden, og jeg mindes ikke, at det ærede Medlem i Udvalget, end mindre her i Tinget, har stillet noget som helst Forslag i Retning af at indskrænke denne Tid. Det er jo nødvendigt, at der gaar nogen Tid; Lodderne maa besigtiges, og alle andre Forberedelser gøres, inden der kan gives dem endeligt Tilsagn om Laan. Og, som sagt, det ærede Medlem har, saa vidt jeg ved, ikke stillet noget Forslag om Forandringer i saa Henseende.

Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg meget anbefaler at blive ved de Forslag, der ere stillede af den højtærede Landbrugsminister, navnlig ogsaa med Hensyn til de 3 Mill. Med disse Ændringer vil det nuværende Lovforslag være en i mange Henseender betydelig Forbedring

af den gældende Lov, og jeg er overbevist om, at denne Lov vil vække almindelig Tilfredshed overalt i Landet, ikke mindst i den Samfundsklasse, for hvilken Loven er bestemt.

Byriël Jensen: Forinden dette i mine Øjne meget betydningsfulde Lovforslag forlader dette Ting, vil jeg gerne have Lov til at gøre en lille Bemærkning. Naar jeg har kunnet forsone mig med dette at nøjes med 5,000 Kr. som Maksimum, hvor Jordpriserne ikke ere særlig høje, er det, fordi jeg har Tillid til, at den højtærede Landbrugsminister vil vise den samme Liberalitet under den ny Lov, som han har vist under den gamle, og dernæst fordi Ansøgerens Ret til at indanke en Sag for Ministeriet er bleven udvidet, saa at den ogsaa omfatter Spørgsmaalet om Laanesummens Størrelse, og endvidere kan jeg tilføje, at jeg ikke ængstes for, at vi staa i Nærheden af et Ministerskifte. Derfor mener jeg at have gode Kort paa Haanden, naar jeg nu vil stemme for det foreliggende Lovforslag med de af Ministeren stillede Ændringsforslag. Jeg havde ønsket at komme højere op med det samlede Beløb end til de 3 Mill. Kr., thi jeg er saa aldeles paa det rene med, at, dersom det skal gaa vort Folk godt i Fremtiden, maa langt flere Mennesker knyttes til smaa Jordbrug her i Landet, men jeg er under Forhandlingerne bleven klar over, at det ikke vil være muligt i Øjeblikket at naa videre, at kunne gennemføre større Krav, og derfor stemmer jeg for de 3 Mill. Kr.

Lovforslaget, som det nu foreligger med de af Ministeren stillede Ændringsforslag, er i mine Øjne et godt Forslag, som jeg ønsker gennemført til Lov. Og det er mit sikre Haab, at det store Fler-tal af de Arbejdere, hvem der betros saadanne Huslodder, ville faa bedre Kaar, end de have været vante til som jordløse Arbejdere, og det er jo Maalet for Arbejdet i denne Sag. Naar jeg udtaler dette Haab, er det, fordi jeg har Tillid til, at det Arbejde, der gøres af disse Arbejdere selv for at blive saa dygtige som muligt, og af andre i Samfundet for at hjælpe dem dermed, maa fortsættes. Det er jo klart, at det vilde være en ringe Fordel